

Skatteavtal

Mauritius

RSV 360 - 480 utgåva 1

Skatteförvaltningen

SKATTEAVTALET MED MAURITIUS

(1992 års avtal)

Författningar t.o.m. SFS 1993:63 har beaktats.

Förord

Sedan Finansdepartementets utgivning av de svenska skatteavtalen upphörde år 1987 har ett stort antal nya avtal tillkommit och många av de gamla har ändrats. Eftersom skattemyndigheterna behöver ha tillgång till aktuella skatteavtal har Riksskatteverket beslutat att ge ut dessa i en särskild skriftserie. Skriftserien inleds med sju häften som innehåller 1989 års multilaterala nordiska skatteavtal samt de nya avtalen med Belgien, Frankrike, Mauritius, Mexiko, Nederländerna och Zimbabwe.

Riksskatteverkets avtalshäften innehåller, förutom själva avtalen och övriga författningstexter, även relevanta förarbeten, i huvudsak propositionerna eller utdrag ur dessa. Där det behövs har verkets bedömning och aktuella rättsfall redovisats.

Avtalshäftena är avsedda för skattemyndigheternas taxeringsarbete. Verket avser att efter hand ge ut samtliga svenska skatteavtal men kommer att prioritera nya och ändrade avtal liksom sådana som tillämpas ofta.

Eftersom rättsläget ständigt förändras genom nya avtal, andra författningsändringar och domstolsavgöranden är det nödvändigt att bevaka utvecklingen på dessa områden. Fortlöpande information om nyheter inom skatteområdet finns i RSV-Nytt.

Solna i juli 1993

Lennart Nilsson

Innehåll

Förord	3
Läsanvisningar	7
Förkortningslista	9
Förordning (1993:63) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius	11
Lag (1992:1195) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius	13
Dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius ...	14
 1 Dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Mauritius	39
1.1 Inledning	39
1.2 Lagförslaget	39
1.3 Översiktligt om inkomstskattesystemet i Mauritius	40
1.3.1 Fysiska personer	40
1.3.1.1 Allmänt	40
1.3.1.2 Realisationsvinstbeskattningen	41
1.3.1.3 Styrelsearvoden	41
1.3.1.4 Rörelseidkare	41
1.3.1.5 Förluster	41
1.3.2 Bolagsbeskattningen	41
1.3.2.1 Allmänt	41
1.3.2.2 Realisationsvinster	42
1.3.2.3 Utdelning	42
1.3.2.4 Förluster	42
1.3.2.5 Investeringsfrämjande lagstiftning	42

6 Innehåll

1.4	Dubbelbeskattningsavtalets innehåll	43
1.4.1	Bakgrund	43
1.4.2	Avtalets tillämpningsområde	44
1.4.3	Definitioner m.m.	45
1.4.4	Avtalets beskattningsregler	47
1.4.5	Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning ..	55
1.4.5.1	<i>Allmänt</i>	55
1.4.5.2	<i>Skattefrihet för utdelning från bolag i Mauritius till svenskt bolag</i>	55
1.4.6	Särskilda bestämmelser	57
1.4.7	Slutbestämmelser	58
1.5	Progressionsuppräkningsregler	58

Läsanvisningar

I detta avtalshäftet har tagits in författningar (förordningen och lagen inklusive avtalet) och förarbeten till 1992 års skatteavtal mellan Sverige och Mauritius.

Författningarna har försetts med kantrubriker. Kantrubrikernas syfte är dels att tjäna som stöd vid läsningen av avtalet, dels att peka på andra bestämmelser etc. som kan ha betydelse vid tillämpningen. Det kan t.ex. vara fråga om att andra bestämmelser i avtalet kan medföra avsteg från den aktuella bestämmelsen.

Även propositionen har försetts med kantrubriker. Dessa kantrubriker anger bl.a. på vilken sida i propositionen den aktuella texten finns.

Avtalshäftet innehåller också vissa kommentarer av RSV. I författningsdelen har dessa kommentarer tagits in som fotnoter medan de i propositionsdelen är markerade dels genom kantrubriker, dels genom kursiv stil.

Eventuella synpunkter på detta avtalshäfte kan lämnas till RSV, Internationella enheten, 171 94 Solna.

Förkortningslista

anv.	anvisningarna till
art.	artikel
ATP	Allmän tilläggspension
AvrL	Lag (1986:468) om avräkning av utländsk skatt
BevU	Bevillningsutskottet
def.	definition
förordningen	Förordning (1993:63) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius
KL	Kommunalskattelagen (1928:370)
lagen	Lag (1992:1195) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius
LSI	Lag (1991:591) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta artister
mom.	moment
OECD	Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling
p.	punkt
prop.	proposition
rskr.	riksdagsskrivelse
RSV	Riksskatteverket
RÅ	Regeringsrättens årsbok
SFS	Svensk författningssamling
SFL	Lag (1947:577) om statlig förmögenhetsskatt
SIL	Lag (1947:576) om statlig inkomstskatt
SINK	Lag (1991:586) om särskild inkomstskatt för utomlands bosatta
SkU	Skatteutskottet
SOU	Statens offentliga utredningar
st.	stycke

Förordning (1993:63) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius;

utfärdad den 4 februari 1993.

Regeringen föreskriver följande.

Lagen (1992:1195) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius skall träda i kraft den 1 mars 1993 och tillämpas på inkomst som förvärvas den 1 januari 1993 eller senare.

Avtalet trädde i kraft den 21 december 1992.

På regeringens vägnar

BO LUNDGREN

Stefan Ersson
(Finansdepartementet)

Lag (1992:1195) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius;

utfärdad den 10 december 1992.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 § Det avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och realisationsvinst som Sverige och Mauritius undertecknade den 23 april 1992 skall gälla som lag här i landet.

Avtalets innehåll framgår av bilaga till denna lag.

2 § Avtalets beskattningsregler skall tillämpas endast i den mån dessa medför inskränkning av den skattskyldighet i Sverige som annars skulle föreligga.

3 § Om en person som är bosatt i Sverige förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i avtalet beskattas endast i Mauritius, skall sådan inkomst inte tas med vid taxeringen i Sverige.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

På regeringens vägnar

CARL BILDT

ANNE WIBBLE
(Finansdepartementet)

**Tillämpas endast i
inskränkande
riktning**

**Ej progressions-
uppräknings**

¹Prop. 1992/93:24, bet. 1992/93:SkU3, rskr. 1992/93:79.

**AVTAL MELLAN SVERIGES REGERING OCH MAURITIUS REGERING FÖR ATT UNDVIKA DUBBELBE-
SKATTNING OCH FÖRHINDRA SKATTEFLYKT BE-
TRÄFFANDE SKATTER PÅ INKOMST OCH REALISA-
TIONSVINST**

SVERIGES REGERING
OCH
MAURITIUS REGERING

SOM ÖNSKAR ingå ett avtal för att undvika dubbelbeskattning
och förhindra skatteflykt beträffande skatter på inkomst och reali-
sationsvinst, har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

**Def. i art. 4 p. 1 Jfr
art. 22 p. 3 g**

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

**Def. i art. 3 p. 1 j
Se art. 23 p. 6**

Mauritius

Sverige

1. De för närvarande utgående skatter på vilka detta avtal tillämpas är:

- a) i Mauritius: inkomstskatten;
(i det följande benämnd "skatt i Mauritius")
- b) i Sverige:
 - 1) den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna,
 - 2) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta,
 - 3) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl., och
 - 4) den kommunala inkomstskatten
(i det följande benämnda "svensk skatt").

1. Den engelska texten finns i SFS 1992:1195.

"Nya" skatter

2. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av detta avtal påförs vid sidan av eller i stället för de skatter som anges i punkt 1¹.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall underrätta varandra om väsentliga ändringar som vidtagits i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

**Def. av
"Mauritius"**

- a) "Mauritius" åsyftar allt territorium, innefattande alla öar, som i enlighet med lagstiftningen i Mauritius, konstituerar Staten Mauritius och innefattar:
 - 1) Mauritius territorialvatten ; och
 - 2) varje område utanför Mauritius territorialvatten som i överensstämmelse med folkrättens regler i Mauritius lagstiftning om kontinentalsockeln betecknas eller senare kommer att betecknas som ett område inom vilket Mauritius äger utöva rättigheter med avseende på havet, havsbotten och dess underlag samt dessas naturtillgångar;

Def. av "Sverige"

- b) "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och innefattar, när uttrycket används i geografisk bemärkelse, Sveriges territorium, Sveriges territorialvatten och andra havsområden över vilka Sverige - i överensstämmelse med folkrättens regler - äger utöva suveräna rättigheter eller jurisdiktion;

Def. av "medborgare"

- c) "medborgare" åsyftar en fysisk person som är medborgare i någon av de avtalsslutande staterna samt en juridisk person, handelsbolag, sammanslutning eller annat organ som bildats enligt den lagstiftning som gäller i någon av de avtalsslutande staterna;

Def. av "en avtalsslutande stat"

- d) "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Mauritius eller Sverige, beroende på sammanhanget;

Def. av "person"

- e) "person" inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning;

Def. av "bolag"

- f) "bolag" åsyftar juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person;

1. Se RÅ 1986 ref. 74 och prop. 1990/91:54 s. 288.

16 Avtalet

Def. av "företag i en avtalsslutande stat"

Def. av "internationell trafik"

Def. av "behörig myndighet"

Def. av "skatt"

Tolkningsregel

g) "företag i en avtalsslutande stat"¹ och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten;

h) "internationell trafik" åsyftar transport med skepp eller luftfartyg som används av företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten;

i) "behörig myndighet" åsyftar i Mauritius finansministern, "the Commissioner of Income Tax" eller dennes befullmäktigade ombud, och i Sverige finansministern, dennes befullmäktigade ombud eller den myndighet åt vilken uppdras att vara behörig myndighet vid tillämpningen av detta avtal;

j) "skatt" åsyftar skatt i Mauritius eller svensk skatt beroende på sammanhanget.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats på annat sätt, ha den betydelse som uttrycket har enligt den avtalsslutande statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas.

Artikel 4

Hemvist

Def. av "person med hemvist ..."

Jfr art. 1

Handelsbolag och dödsbon

Dubbelt hemvist, fysisk person

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. Därvid iaktas emellertid att

a) uttrycket inte inbegriper person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat; och

b) beträffande handelsbolag och dödsbon, uttrycket inbegriper sådan person endast i den mån dess inkomst är skattepliktig i denna stat på samma sätt som inkomst som förvärfvas av person med hemvist där, antingen hos handelsbolaget eller dödsboet eller hos dess delägare.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna², bestäms hans hemvist på följande sätt:

1. Se RÅ 1991 not 228.

2. Se RÅ 1987 not 309.

- a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har en sådan bostad i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena);
- b) om det inte kan avgöras i vilken avtalsslutande stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera avtalsslutande staten har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han stadigvarande vistas;
- c) om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare;
- d) om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom ömsesidig överenskommelse.

**Dubbelt hemvist,
annan än fysisk
person**

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

Definition

1. Vid tillämpningen av detta avtal åsyftar uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

Exemplifiering

- 2. Uttrycket "fast driftställe" innefattar särskilt:
 - a) plats för företagsledning,
 - b) filial,
 - c) kontor,
 - d) fabrik,
 - e) verkstad,
 - f) lagerbyggnad, i fråga om person som tillhandahåller andra personer lagerutrymme,
 - g) gruva, olje- eller gaskälla, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar,
 - h) en installation eller konstruktion som används för utforskning av naturtillgångar under förutsättning att installationen eller konstruktionen varar under en period inte understigande sex

	månader, och i) lantbruk eller plantage.
Byggnadsverksamhet etc.	3. Plats för byggnads-, anläggnings- eller monteringsverksamhet, eller övervakande verksamhet i samband därmed, utgör fast driftställe endast om verksamheten pågår under en tidrymd som överstiger sex månader.
Undantag	4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket "fast driftställe" inte innefatta: a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor, b) innehavet av ett företag tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande, c) innehavet av ett företag tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg, d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget, e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller bedriva annan liknande verksamhet som är av förberedande eller biträdande art för företaget, f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i punkterna a) — e), under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.
Beroende representant	5. En person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten (som inte är sådan oberoende representant på vilken punkt 6 i denna artikel tillämpas), anses — utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel — utgöra fast driftställe i den förstnämnda avtalsslutande staten om: a) han har, och i denna förstnämnda stat regelmässigt använder, fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten inte är begränsad till inköp av varor för företagets räkning, eller b) han inte har sådan fullmakt, men regelmässigt i denna förstnämnda stat innehar varulager som tillhör företaget från vilket han för företagets räkning regelbundet levererar varor.

Oberoende representant

6. Företag i en avtalsslutande stat anses inte ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, om en sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet. En representant anses inte oberoende om han bedriver sin verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för företaget.

"Närstående företag"

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt), medför inte i och för sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

Def. av "fast egendom"

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. a) Uttrycket "fast egendom" har, om inte bestämmelserna i punkt b) nedan föranleder annat, den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen.

b) Uttrycket inbegriper dock alltid tillbehör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, byggnader, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång. Skepp, båtar och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

Nyttjande, uthyrning

3. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

Fast egendom i näringsverksamhet

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 i denna artikel tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Jordbruk, skogsbruk och plantage

5. Inkomst som förvärvas av ett företag som bedriver jordbruk, skogsbruk eller plantageverksamhet behandlas — utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel — i enlighet med bestäm-

melserna i artikel 7.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

Def. art. 3 p. 1 g

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företags inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del därav som är hänförlig till det fasta driftstället.

Inkomstberäkning

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och avslutat affärer på normala marknadsmässiga villkor ("at arm's length") med det företag till vilket driftstället hör.

Avdrag

3. Vid bestämmandet av fast driftställes inkomst medges avdrag för företagets alla utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Avdrag medges emellertid inte för belopp som det fasta driftstället kan ha betalat till företagets huvudkontor eller annat företag tillhörigt kontor (om inte beloppen utgör ersättning för faktiska utgifter) i form av royalty, avgift eller annan liknande betalning för nyttjandet av patent eller annan rättighet, eller i form av ersättning för särskilda tjänster eller för företagsledning eller — utom i fråga om bankföretag — i form av ränta på kapital utlånat till det fasta driftstället. På samma sätt skall, vid bestämmandet av fast driftställes inkomst, inte beaktas belopp som det fasta driftstället debiterat företagets huvudkontor eller annat företag tillhörigt kontor (om inte beloppen utgör ersättning för faktiska utgifter) i form av royalty, avgift eller annan liknande betalning för nyttjandet av patent eller annan rättighet, eller i form av ersättning för särskilda tjänster eller företagsledning eller — utom i fråga om bankföretag — i form av ränta på kapital utlånat till företagets huvudkontor eller annat företag tillhörigt kontor.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat i en avtalsslutande stat bestämmas på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, hindrar bestämmelserna i punkt 2 inte att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestäms genom sådant förfarande. Den fördelningsmetod som används skall dock vara sådan att resultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter i denna artikel bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

**Artikels till-
lämplighet
OBS art. 6 p. 5**

7. Ingår i inkomst av rörelse inkomster av sådant slag som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

**Def. i art. 3 p. 1 g
och h**

1. Inkomst som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

SAS

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas beträffande inkomst som förvärfvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) endast i fråga om den del av inkomsten som motsvarar den andel i konsortiet som innehas av AB Aerotransport (ABA), den svenske delägaren i Scandinavian Airlines System (SAS).

**Deltagande i pool
etc.**

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även på inkomst som förvärfvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

**Jfr 43 § 1 mom.
KL**

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

22 Avtalet

- b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då inkomst, för vilken ett företag i en avtalsslutande stat beskattats i denna stat, även inräknas i inkomsten för ett företag i den andra avtalsslutande staten och beskattas i överensstämmelse därmed i denna andra stat samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, skall den andra staten genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten i denna stat. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Jfr art. 3 p. 1 i och art. 24

Artikel 10

Utdelning

Se art. 22 p. 3 c-g

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

OBS art. 22 p. 3 g

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till utdelningen, får skatten inte överstiga:

**Bolag 5/15%
Fysisk person 15%**

- a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som direkt innehar minst 10 procent av det utbetalande bolagets kapital,
- b) 15 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

Denna punkt berör inte bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

Def. av "utdelning"
enl. art. 10

3. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis och andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter, som inte är fordringar, samt inkomst av andra andelar i bolag som enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

Undantag från
p. 1 och 2

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

Förbud mot extra-
territoriell be-
skattning

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller beskatta bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Källskatt 15%

OBS art. 22 p. 3 g

2. Röntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om mottagaren har rätt till röntan får skatten inte överstiga 15 procent av röntans bruttobelopp.

Undantag från
p. 2

3. Ränta som härrör från en avtalsslutande stat är undantagen från beskattning i denna stat under förutsättning att den som har rätt till röntan är

- a) regeringen i den andra staten, riksbanken eller en politisk underavdelning eller lokal myndighet i denna stat,
- b) en bank som bedriver verklig bankverksamhet och som har hemvist i den andra staten, eller
- c) sådana andra offentliga finansiella institutioner som de behöriga myndigheterna i de två avtalsslutande staterna kan komma överens om i varje enskilt fall.

**Def. av "ränta" enl.
art. 11**

4. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket åsyftar särskilt inkomst av värdepapper, som utfärdats av staten, och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripna agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel. Uttrycket "ränta" innefattar inte sådana inkomster som är att anse som utdelning enligt bestämmelserna i artikel 10 i detta avtal.

**Undantag från
p. 1, 2 och 3**

5. Bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel tillämpas inte, om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken räntan betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

6. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är den staten själv, en politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar räntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed den skuld uppkommit på vilken räntan betalas, och räntan belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses räntan härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

Intressegemenskap

7. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och annan person räntebeloppet överstiger, vad anledningen än må vara, belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmel-

serna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som förvärvas av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Källskatt 15%
OBS art. 22 p. 3 g

Se p. 3, 5 st. anv.
53 § KL

Def. av "royalty"
enl. art. 12

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna avtalsslutande stat, men om mottagaren har rätt till royaltyn, får skatten i den avtalsslutande staten från vilken royaltyn härrör inte överstiga 15 procent av royaltyns bruttobelopp.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograffilm och film eller band och verk inspelade för radio- eller televisionsutsändning, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

Undantag från
p. 1 och 2

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel tillämpas inte, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är staten själv, en politisk underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed skyldigheten att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses royaltyn härröra från den stat där

Intressegemenskap

det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

6. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn eller mellan dem båda och annan person royaltybeloppet som betalats överstiger, vad anledningen än må vara, det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

"Mest gynnad nations klausul"

7. Om i något framtida avtal för att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt som Mauritius ingår med någon medlemsstat i Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (med undantag för Sverige) den skattesats som anges i artikeln som hänför sig till royalty understiger 15 procent, tillämpas denna lägre skattesats — utan hinder av bestämmelserna i punkt 2 — som om den hade varit den skattesats som anges i denna artikel.

Artikel 13

Realisationsvinst

Fast egendom

1. Realisationsvinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Lös egendom i fast driftställe m.m.

2. Realisationsvinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom, hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

Skepp, luftfartyg

3. Realisationsvinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

SAS	Bestämmelserna i denna punkt tillämpas beträffande vinst som förvärfvas av det svenska danska och norska luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast i fråga om den del av vinsten som motsvarar den andel i konsortiet vilken innehas av AB Aerotransport (ABA), den svenske delägaren i Scandinavian Airlines System (SAS).
Övrig egendom	4. Realisationsvinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som nämns i punkterna 1-3 i denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.
Aktie/andel m.m. efter utflyttning	5. I det fall då en fysisk person har haft hemvist i en avtalsslutande stat och fått hemvist i den andra avtalsslutande staten påverkar bestämmelserna i punkt 4 inte rätten för den förstnämnda staten att beskatta vinst på grund av överlåtelse av varje slag av egendom som uppbärs av sådan fysisk person vid något tillfälle under de tio år som följer närmast efter det att personen upphört att ha hemvist i den förstnämnda staten.
Jfr 53 § 1 mom. a KL och 6 § 1 mom. a SIL	

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

Stadigvarande anordning	1. Inkomst, som en fysisk person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärfvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat såvida han inte i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. Om han har en sådan stadigvarande anordning, får inkomsten beskattas i den andra avtalsslutande staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till denna stadigvarande anordning. Sådan inkomst får också beskattas i den andra avtalsslutande staten om den fysiska personen vistas i denna andra stat under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 183 dagar under en tolv-månadersperiod, men endast så stor del därav som är hänförlig till utövandet av yrket i denna andra stat.
eller	
183 dagar	
Exempel på "fritt yrke"	2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18 och 19 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning endast i denna stat, såvida inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

**Undantag från
p. 1;**

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete som utförs i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om

183-dagarsregeln

- a) mottagaren vistas i den andra staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månaders period, och
- b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt
- c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

**Undantag från
p. 1 och 2;**

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst av arbete, vilket utförs ombord på ett luftfartyg som används i internationell trafik av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), beskattas inkomsten endast i Sverige.

Ombordanställda

SAS

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller av idrottsman, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet, som artist eller idrottsman utövar i denna egenskap, inte tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utövar verksamheten.

Undantag från p. 1 och 2

3. Utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 skall inkomst som en artist eller idrottsman förvärvar genom sin personliga verksamhet undantas från skatt i den avtalsslutande stat där denna verksamhet utförs om verksamheten utförs inom ramen för ett besök som huvudsakligen finansieras av den andra avtalsslutande staten, dess politiska underavdelning, lokala myndighet eller offentliga institution.

Artikel 18

Pension, livränta och liknande ersättningar

1. Om inte bestämmelserna i punkt 2 i artikel 19 föranleder annat får pension och annan liknande ersättning, utbetalning enligt socialförsäkringslagstiftningen och livränta, vilka härrör från en avtalsslutande stat och betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten beskattas i den förstnämnda avtalsslutande staten.

Def. av "livränta"

2. Med uttrycket "livränta" förstås ett fastställt belopp, som utbetalas periodiskt på fastställda tider under en persons livstid eller under angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar som ersättning för däremot fullt svarande vederlag i penningar eller penningars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

Lön m.m.

1. a) Ersättning (med undantag för pension), som betalas av eller från fonder inrättade av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga organ till fysisk person på grund av arbete som utförs i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligrättsliga organs tjänst, beskattas endast i denna stat.

Undantag från p. 1 a;

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om arbetet utförs i denna andra stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och

Lokalanställda

- 1) är medborgare i denna stat, eller
- 2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

Pension

2. a) Pension, som betalas av, eller från fonder inrättade av, en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga organ till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess politiska underavdelningars, lokala myndigheters eller offentligrättsliga organs tjänst, beskattas endast i denna stat.

Undantag från p. 2 a

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om personen i fråga har hemvist och är medborgare i denna stat.

Undantag från p. 1 och 2

3. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 18 tillämpas på ersättning och pension som betalas på grund av arbete som utförts i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, dess politiska underavdelningar, lokala myndigheter eller offentligrättsliga organ.

Artikel 20

Studerande

"Understöd" från annan stat

Studerande eller affärspraktikant, som har eller omedelbart före vistelsen i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller utbildning, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21

Annan inkomst

Undantag

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som är inkomst av ett slag eller från källa som inte uttryckligen behandlas i föregående artiklar av detta avtal och i fråga om vilken skatteplikt föreligger i denna stat, beskattas endast i denna stat, om inte bestämmelserna i punkt 2 i denna artikel föranleder annat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas inte om personen som förvärvar inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14.

Artikel 22

Metodartikeln

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Dubbelbeskattning skall undvikas i enlighet med följande punkter.

Mauritius

2. Beträffande Mauritius:

Avräkning

a) Då en person med hemvist i Mauritius förvärvar inkomst eller realisationsvinst för vilken skattskyldighet föreligger i Sverige och vilken, i enlighet med svensk lagstiftning och detta avtal, beskattas eller får beskattas i Sverige, antingen direkt eller genom skatteavdrag, skall Mauritius, såvida inte övriga bestämmelser i denna punkt föranleder annat och med beaktande av bestämmelserna i lagstiftningen i Mauritius om avräkning från skatt i Mauritius av skatt som betalas i annat land än Mauritius (vilken lagstiftning inte skall påverka den allmänna princip som anges här), medge avräkning från skatt i Mauritius som beräknats på samma inkomst eller realisationsvinst som den svenska erlagda skatten.

Avräkning; utdelning

b) I fråga om utdelning, skall vid avräkning som anges i punkt 2 a) endast beaktas sådan skatt på utdelningen som tillkommer utöver skatt som betalas i Sverige av bolaget på den vinst av vilken utdelningen betalas och som slutligen bärs av mottagaren av utdelningen utan hänsyn till den skatt som

Avräkning för bakomliggande bolagsskatt	bolaget erlagt. c) Om ett bolag med hemvist i Sverige lämnar utdelning till ett bolag som har hemvist i Mauritius och som direkt kontrollerar minst 10 procent av kapitalet i det utbetalande bolaget, medräknas vid avräkningen (förutom varje svensk skatt som skall avräknas enligt bestämmelserna i a) och b) i denna punkt) den svenska skatt som det utbetalande bolaget erlagt på vinst av vilken utdelningen betalas.
Spärrbeloppet	d) Avräkningsbeloppet enligt denna punkt skall inte överstiga den del av skatten i Mauritius som utan sådan avräkning belöper på sådan inkomst.
Sverige	3. Beträffande Sverige:
Avräkning	a) Om person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst som enligt lagstiftning i Mauritius och i enlighet med bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Mauritius, skall Sverige - med beaktande av bestämmelserna i svensk lagstiftning beträffande avräkning av utländsk skatt (även i den lydelse de framdeles kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) - från den svenska skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den skatt som erlagts i Mauritius för inkomsten.
Se def. i p. 3 d	
Progressionsförbehåll Se 3 § lagen	b) Om en person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst som beskattas endast i Mauritius, får Sverige vid fastställandet av skattesatsen för svensk progressiv skatt beakta den inkomst som skall beskattas endast i Mauritius.
Skattefrihet för utdelning	c) Utan hinder av bestämmelserna i a) ovan är utdelning från bolag med hemvist i Mauritius till bolag med hemvist i Sverige undantagen från svensk skatt i den mån utdelningen skulle ha varit undantagen från beskattning enligt svensk lagstiftning, om båda bolagen hade varit svenska. Sådan skattebefrielse medges dock endast om
Jfr 7 § 8 mom. 6 st. SIL	1) den vinst av vilken utdelningen betalas underkastats antingen den normala bolagsskatten i Mauritius eller, i Mauritius eller annorstädes, en inkomstskatt jämförlig med den svenska skatt som skulle ha utgått om vinsten hade förvärvats av ett svenskt bolag, eller
Ytterligare alternativa villkor	2) utdelningen, utöver sådan utdelning som behandlas i c 1), betalas av inkomst som hade varit skattebefriad i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolag med hemvist i Sverige.
Se def. i p. 3 d	

Matching credit

Definitioner

OBS. villkoren i p. 3 f

d) Vid tillämpningen av a) och c) i denna punkt anses uttrycken "skatt som erlagts i Mauritius" och "den normala bolags-skatten i Mauritius" innefatta skatt i Mauritius som skulle ha erlagts om inte befrielse eller nedsättning av skatt medgivits för det året eller någon del därav enligt någon av följande bestämmelser i lagstiftningen i Mauritius:

- 1) "Sections 34 B, 34 C and 34 E of the Mauritius Income Tax Act 1974", i den mån dessa bestämmelser vid undertecknandet av detta avtal var i kraft och därefter inte ändrats eller ändrats endast i mindre betydelsefulla hänseenden utan att deras allmänna innebörd påverkats;
- 2) andra bestämmelser som senare kan komma att införas vilka medger befrielse från eller nedsättning av skatt och som enligt överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna är av huvudsakligen likartat slag, om de inte därefter ändrats eller ändrats endast i mindre betydelsefulla hänseenden utan att deras allmänna innebörd påverkats.

Matching credit t.o.m. 2002-12-31

e) Bestämmelserna i punkt 3 d) i denna artikel gäller till och med den 31 december år 2002. De behöriga myndigheterna skall överlägga med varandra för att bestämma om dessa bestämmelser skall tillämpas efter denna tidpunkt.

Villkor för matching credit

f) I fall då ett företag medges befrielse från eller nedsättning av skatt enligt "Sections 34 B, 34 C or 34 E of the Mauritius Income Tax Act 1974" eller enligt någon sådan i huvudsak likartad bestämmelse som omfattas av punkt 3 d 2) i denna artikel, skall hänsyn enligt d) ovan tas till den skatt som skulle ha erlagts om inte befrielse eller nedsättning medgivits endast när behörig myndighet i Mauritius intygar att nedsättningen eller befrielsen har getts med syfte att befrämja ekonomisk utveckling i Mauritius.

Inskränkning av avtalets tillämplighet, jfr art. 1. OBS art. 25 p. 1 andra meningen.

g) Detta avtal tillämpas inte på bolag som är berättigat till särskild skattelättnad enligt "Sections 59 and 59 C of the Income Tax Act 1974" eller enligt någon i huvudsak likartad lagstiftning i Mauritius som tillkommit efter undertecknandet av detta avtal.

Artikel 23

Förbud mot diskriminering

**Medborgarskap,
se def. i art. 3
p. 1 c**

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastad.¹ Utan hinder av bestämmelserna i artikel 1 tillämpas denna bestämmelse även på person som inte har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Fast driftställe.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna andra stat, som bedriver verksamhet av samma slag.

**Jfr 6 § 1 mom.
1 st. c SFL**

Kostnadsavdrag

3. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9 punkt 1, artikel 11 punkt 7 eller artikel 12 punkt 6 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för sådant företag på samma villkor som betalning till person med hemvist i den förstnämnda staten. På samma sätt är skuld som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgill vid bestämmandet av sådant företags beskattningsbara förmögenhet på samma villkor som skuld till person med hemvist i den förstnämnda staten. Bestämmelserna i denna punkt skall inte hindra Mauritius från att tillämpa sina interna regler för att vägra avdrag med avseende på ränta som betalas till en person som inte har hemvist i Mauritius och som inte är skattskyldig för räntebeloppet.

Avdrag för skuld

**Mauritiskt ägande
av svenskt företag**

4. Företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall inte i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.²

1.Se RÅ 1986 not 785 och RÅ 1988 ref. 154.

2.Se t.ex. RÅ 1987 ref. 158.

5. Bestämmelserna i denna artikel anses inte medföra skyldighet för någon avtalsslutande stat att medge person utan hemvist i den staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller skattenedsättning som medges person med hemvist i den egna staten.

Artikeln tillämplig på alla skatter

6. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i förevarande artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 24

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

Beskattning i strid med avtalet

1. Om en person med hemvist i en avtalsslutande stat anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, framlägga saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist.

Def. i art 3 p. 1 i

Överenskommelse i enskilda fall

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en ändamålsenlig lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

Generella överenskommelser

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter.

Artikel 25

Utbyte av upplysningar

RSV behörig myndighet

Jfr lag (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden, prop. 1989/90:14

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa bestämmelserna i detta avtal eller i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning i fråga om skatter som omfattas av avtalet i den mån beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet, i synnerhet för att förhindra bedrägeri och skatteundandragande beträffande sådana skatter. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artikel 1. Upplysningar som sålunda utbyts skall behandlas såsom hemliga på samma sätt som upplysningar som er-hållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat, men får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och administrativa myndigheter) som fastställer, uppbär eller indriver de skatter som omfattas av avtalet eller handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter. Dessa personer eller myndigheter skall använda upplysningarna endast för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentliga rättegångar eller i domstolsavgöranden. De behöriga myndigheterna skall genom överläggningar utveckla lämpliga villkor och metoder beträffande de fall där sådant informationsutbyte skall ske, häri inbegripet, när så är lämpligt, utbyte av upplysningar i fråga om skatteundandragande.

Integritetsskydd

2. Bestämmelserna i punkt 1 anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att

- a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat;
- b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat;
- c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

Artikel 26

Diplomater

Se lag (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall

1. Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller enligt bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska företrädare eller konsulära tjänstemän.

**Bestämmande av
hemvist**

Jfr 70 § KL

2. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 4, punkt 1, anses fysisk person som tillhör en avtalsslutande stats eller en tredje stats diplomatiska eller konsulära beskickning eller representation med stadigvarande uppdrag i den andra avtalsslutande staten och som är skattskyldig i den andra staten enbart om han förvärvar inkomst från källa där, inte ha hemvist i den andra staten.

Artikel 27

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna skall utväxlas snarast möjligt.

2. Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser tillämpas:

- a) i Mauritius beträffande inkomst för taxeringsår som börjar den första juli eller senare, efter utgången av det år då avtalet träder i kraft;
- b) i Sverige beträffande inkomst som förvärvas den 1 januari eller senare, efter utgången av det år då avtalet träder i kraft.

**Avtalet trädde i
kraft 1992-12-21,
se förordningen**

Artikel 28

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft till dess att det uppsägs av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan på diplomatisk väg, uppsäga avtalet genom underrättelse härom minst sex månader före utgången av något kalenderår som följer efter en tidrymd av fem år från den dag då avtalet trätt i kraft. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla

- a) I Mauritius, beträffande inkomst för taxeringsår som börjar den 1 juli det år som följer närmast efter det år då uppsägningen skedde eller senare;
- b) i Sverige beträffande inkomst som förvärvats den 1 januari det år som följer närmast efter det år då uppsägningen skedde eller senare.

**Avtalet kan sägas
upp tidigast under
år 1998**

38 *Avtalet*

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen be-
myndigade av respektive regering, undertecknat detta avtal.

Som skedde i två exemplar på engelska språket i Port Louis den 23
april 1992.

För Sveriges regering

För Mauritius regering

L. Schönander

Ramakrishna Sithanen

Prop. 1992/93:24 s.
37

1 Dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Mauritius

1.1 Inledning

Historik

Sverige ingick 1949 ett dubbelbeskattningsavtal med Storbritannien och Nordirland (prop. 1949:196, bet. 1949: BevU 33, rskr. 1949: 212, SFS 1949:523). Avtalet utvidgades till att gälla i förhållande till Mauritius genom noteväxling den 18 december 1953 (SFS 1954:827). Avtalet, såvitt avser förhållandet mellan Sverige och Mauritius, sades upp med verkan fr.o.m. den 1 januari 1988 (prop. 1986/87:85, SkU 36, rskr. 141, SFS 1987:1044). Något dubbelbeskattningsavtal finns således för närvarande inte mellan Sverige och Mauritius. I samband med uppsägningen förklarade sig Sverige berett att inleda förhandlingar om ett nytt avtal.

För närvarande finns inte några svenska investeringar av betydelse i Mauritius, men från Mauritius sida finns önskemål om svenska investeringar, särskilt i branscher avseende elektronik, optik, läder, juveler och urmakeri. Svenska företag har också uttryckt intresse av att investera i Mauritius. Tillkomsten av ett dubbelbeskattningsavtal mellan de båda länderna kommer att underlätta sådana investeringar.

På initiativ av Mauritius inleddes förhandlingar i Port Louis i november 1991. Ett utkast till avtal paraferades där den 22 november 1991. Handlingarna, som är upprättade på engelska, har översatts till svenska och remitterats till Kammarrätten i Jönköping och Riksskatteverket. Remissinstanserna har uttryckt önskemål om att vissa avtalsbestämmelser omformuleras i förtydligande syfte samt att vissa andra avtalsbestämmelser förklaras närmare i propositionen. Efter remissbehandlingen har avtalsförslaget efter skriftväxling justerats för att tillgodose önskemålen.

Prop. 1992/93:24 s.
38

Avtalet undertecknades den 23 april 1992. Ett förslag till lag om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Mauritius har upprättats inom Finansdepartementet.

1.2 Lagförslaget

Lagförslaget består dels av paragraferna 1—3, dels av en bilaga som innehåller den överenskomna avtalstexten.

Lagen

I förslaget till lag föreskrivs att avtalet skall gälla som lag här i landet (1 §). Vidare regleras där frågan om avtalets tillämplighet i förhållande till annan skattelag (2 §). I 3 § föreskrivs att då en här i riket bosatt person uppbär inkomst som enligt avtalet skall beskattas endast i Mauritius, skall sådan inkomst inte tas med vid

taxeringen i Sverige.

1.3 Översiktligt om inkomstskattesystemet i Mauritius

1.3.1 Fysiska personer

1.3.1.1 Allmänt

Fysisk person som är bosatt i Mauritius ("resident individual") är skattskyldig där för all inkomst, oavsett varifrån den härrör. Fysisk person som inte är bosatt i Mauritius ("non-resident"), beskattas endast för inkomst som härrör från Mauritius.

I princip är all inkomst från anställning skattepliktig. Till inkomst av anställning räknas förutom kontant ersättning såsom lön, bonus och provision, även naturaförmåner av olika slag. I det lägsta inkomstskiktet (beskattningsbar inkomst till och med Rs 10 000) utgår skatt med 5 %. I inkomstskiktet Rs 10 000-30 000 utgår skatt med 15 %. För inkomster mellan Rs 30 000-50 000 utgår skatt med 25 %. För inkomster därutöver (det högsta inkomstskiktet) tas skatt ut med 35 %.

Utdelning och ränta ("investment income"), som sammanlagt ej överstiger Rs 30 000, är undantagen från beskattning. Överstigande belopp beskattas som vanlig inkomst.

Fysiska personer medges grundavdrag med Rs 14 000. Härutöver medges avdrag för räntekostnader på inteckningslån och för utgivna underhållsbidrag. Premier till privat pensionsplan är avdragsgilla med maximalt Rs 12 000. Avdrag medges också bl.a. i viss omfattning för kostnader för sjukvård och gåvor till välgörande ändamål samt för försörjningsplikt mot familj, såsom för maka och barn under 18 år. Personer med extrainkomster medges ett schablonavdrag med 12 % av sådan inkomst.

Vissa kostnader får avräknas direkt mot skatten. Exempel på sådana kostnader är livförsäkringspremier (maximerat till Rs 3 500) och kostnader för förvärv av aktier i bolag som bedriver "godkänd" verksamhet. Avdraget är begränsat till 30 % av investerat belopp och till Rs 30 000 årligen under tre år.

Personer som inte är bosatta i Mauritius är inte berättigade till något avdrag vid beräkningen av den beskattningsbara inkomsten.

**Prop. 1992/93:24 s.
39**

1.3.1.2 Realisationsvinstbeskattningen

Realisationsvinster är som regel inte skattepliktiga. Vinst som härrör från försäljningar som ingår i affärsverksamhet beskattas dock som vanlig inkomst.

1.3.1.3 Styrelsearvoden

Styrelsearvoden beskattas som anställningsinkomst.

1.3.1.4 Rörelseidkare

Skattskyldighet för rörelseidkare som är fysisk person ("Self-Employment/Business Income") bestäms i princip på samma sätt som för anställda. All inkomst som hänför sig till rörelsen är skattepliktig. Kostnader för intäkternas förvärvande är som regel avdragsgilla.

1.3.1.5 Förluster

Förluster är avdragsgilla mot varje slags skattepliktig inkomst. Det finns ingen beloppsgräns. Förluster som inte kan utnyttjas ett år får utnyttjas under senare år (carry forward).

1.3.2 Bolagsbeskattningen

1.3.2.1 Allmänt

Bolag som är hemmahörande ("resident") i Mauritius är skattskyldiga där för all inkomst, oavsett varifrån den härrör. Såsom hemmahörande anses bolag som bildats enligt lagstiftningen i Mauritius. Bolag anses också som hemmahörande i Mauritius om det bedriver rörelse i Mauritius och har sin verkliga ledning där ("central management and control").

Bolagsskatten beräknas på nettoinkomsten. Den högsta skattesatsen för bolag uppgår till 35 %. För börsnoterade bolag och dotterbolag till sådana bolag är skattesatsen 25 %. I vissa fall uppgår skatten endast till 15 %, se närmare under avsnitt 1.3.2.5. Skattesatsen för filialinkomst är densamma som för bolag. Det utgår ingen extra skatt på vinst som överförs till huvudkontoret.

Lager värderas i regel till det lägsta av anskaffningsvärdet och marknadsvärdet. Den skattskyldige får emellertid välja mellan att värdera lagret till anskaffningskostnaden, marknadsvärdet eller återanskaffningskostnaden. Samma värderingsprincip måste dock tillämpas år från år. Den bokföringsmässiga och skattemässiga

värderingen måste överensstämma.

Avskrivningar på maskiner och inventarier, byggnader m.m. beräknas i allmänhet linjärt efter vissa procentsatser. Reglerna är i vissa fall mycket generösa. De bokföringsmässiga och skattemässiga avskrivningarna behöver inte överensstämma.

Skattelagstiftningen i Mauritius innehåller inte några särskilda koncernregler.

Royalty, ränta m.m. som betalas till utländska närstående företag är avdragsgill, för det fall kostnaderna står i överensstämmelse med vad som skulle ha betalats om företaget var ett utomstående företag (arm's length-principen). Vissa begränsningar gäller dock för det fall mottagare av ränta inte är skattskyldig i Mauritius.

1.3.2.2 Realisationsvinster

Se under avsnitt 1.3.1.2.

1.3.2.3 Utdelning

Utdelning mellan bolag i Mauritius är skattefri för mottagaren, förutsatt att den vinst av vilken utdelningen betalas har beskattats hos det utdelande bolaget.

Källskatt av sådant slag som kupongskatten utgör utgår inte i Mauritius. Skatt på utdelning som betalas till person i utlandet tas i stället i princip ut efter den skattesats som gäller för i Mauritius hemmahörande personer. Om mottagare av utdelning exempelvis är ett utländskt bolag, innebär det angivna att skatten normalt uppgår till 35 %. Samma princip gäller för royalty och ränta.

1.3.2.4 Förluster

Förluster som uppkommit i rörelsen och som inte kan utnyttjas samma år får skjutas framåt (carry forward), förutsatt att det finns en ägaridentitet på minst 50 % förluståret och det år förlusten kan utnyttjas.

1.3.2.5 Investeringsfrämjande lagstiftning

I likhet med många utvecklingsländer har Mauritius en lagstiftning som syftar till att främja investeringar. Genom denna lagstiftning ges viss typ av verksamhet förmånlig behandling i skattehänseende. Bestämmelserna återfinns i "Sections 34 B, 34 C, 34 E, 59 och 59 C" i "Mauritius Income Tax Act 1974". I det följande lämnas en kortfattad redogörelse för denna lagstiftning.

"Sections 34 B och 34 C" tar sikte på företag som fått tillstånd ("certificate") att bedriva viss typ av verksamhet.

Skattesatsen för bostadsbyggnadsföretag ("Housing Construction Company" och "Housing Development Company") är 15 % ("Section 34 B"). Vinst som utdelas av sådana företag är skattefri för mottagaren. Skattefriheten gäller under åtta år fr.o.m. det år bolaget började bedriva verksamheten.

"Section 34 C" tar sikte på bl.a. exportföretag, företag inom hotellbranschen, industribyggnadsföretag och utvecklingsföretag. Skattesatsen är även i dessa fall 15 %. Vinst som utdelas av sådana företag är skattefri för mottagaren. Det angivna gäller under en tioårsperiod fr.o.m. det år bolaget började bedriva verksamheten.

"Section 34 E" avser börsnoterade företag och dotterbolag till sådana bolag. Skattesatsen för dessa bolag uppgår som redovisats under avsnitt 1.3.2.1. till 25 %.

Förmåner ges också enligt "Section 59 och 59 C". Dessa bestämmelser avser bolag som bedriver s.k. offshoreverksamhet (se härom under avsnitt 1.4.1). Skattesatsen för bolag som bedriver sådan verksamhet är 5 %.

**Prop. 1992/93:24
s. 41**

1.4 Dubbelbeskattningsavtalets innehåll

1.4.1 Bakgrund

**OECD:s och FN:s
modellavtal är
förebild**

Avtalet är utformat i nära överensstämmelse med de bestämmelser som OECD rekommenderat för bilaterala dubbelbeskattningsavtal ("Model Double Taxation Convention on Income and on Capital", 1977). Utformningen har också påverkats av att Mauritius är ett utvecklingsland. Vissa bestämmelser har därför utformats i enlighet med de rekommendationer som Förenta Nationerna (FN) utfärdat för förhandlingar mellan utvecklade länder och utvecklingsländer ("United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries", 1980). Givetvis förekommer avvikelser från de angivna rekommendationerna som är betingade av resp. stats interna skattelagstiftning. Av redogörelsen för skattesystemet i Mauritius framgår att där finns särskild lagstiftning som syftar till att främja investeringar, se avsnitt 1.3.2.5. Vissa av de lättnader som medges enligt denna lagstiftning riktar sig emellertid inte till företag som bedriver näringsverksamhet i Mauritius i egentlig mening, utan till företag vars inkomster uteslutande härrör från verksamhet utanför Mauritius ("offshoreverksamhet"). Eftersom Sverige i likhet med flertalet medlemsstater i OECD inte är berett att understödja denna typ av verksamhet genom att medge företag som bedriver sådan verksamhet förmåner

**Bolag som be-
driver "offshore-
verksamhet" om-
fattas ej av avtalet**

genom dubbelbeskattningsavtal, innehåller avtalet regler om begränsningar av avtalets förmåner, se art. 22 punkt 3 g.

1.4.2 Avtalets tillämpningsområde

Personer som omfattas av avtalet

Art. 1 anger de personer som omfattas av avtalet. Endast person som avtalet tillämpas på är berättigad till de skattelättnader som föreskrivs i avtalet. I enlighet med denna artikel, som överensstämmer med motsvarande artikel i OECD:s modellavtal, skall avtalet tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna. För att avtalet skall vara tillämpligt krävs dels att fråga är om sådan person som avses i art. 3 punkt 1 e eller f, dels att denna person i enlighet med bestämmelserna i art. 4 punkt 1 har hemvist i en avtalsslutande stat, dvs. enligt den interna lagstiftningen i en avtalsslutande stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet. För att avtalet skall vara tillämpligt på handelsbolag och dödsbon gäller vissa under art. 4 punkt 1 b angivna villkor. Ett handelsbolag hemmahörande i en av de avtalsslutande staterna är med tillämpning av den angivna bestämmelsen berättigad att erhålla nedsättning av t.ex. källskatt på utdelning i enlighet med reglerna i art. 10, i den mån handelsbolagets inkomst är skattepliktig i denna stat på samma sätt som inkomst som tillfaller en person som har hemvist där. Det spelar därvid ingen roll om det är handelsbolaget eller dess delägare som är skattesubjekt. Har ett handelsbolag inregistrerat i en av de avtalsslutande staterna t.ex. tre delägare varav endast två har skatterättsligt hemvist i staten i fråga medan den tredje har hemvist i en tredje stat, har handelsbolaget - om dess inkomster såsom i Sverige beskattas hos delägarna - rätt att erhålla de nedsättningar av källskatt som följer av avtalets regler beträffande två tredjedelar av den inkomst som uppbärs från den andra avtalsslutande staten.

Prop.1992/93:24 s. 42

Avtalet är inte tillämpligt på person som endast är skattskyldig på grund av inkomst från källa i en avtalsslutande stat, art. 4 punkt 1 a.

RSV:s kommentar

Avtalet är inte heller - se avsnitt 1.4.1 - tillämpligt på bolag som bedriver s.k. offshoreverksamhet, art. 22 punkt 3 g.

Prop. 1992/93:24 s. 42

Skatter som omfattas av avtalet

Art. 2 upptar de skatter på vilka avtalet är tillämpligt. Det kan noteras att den statliga fastighetsskatten inte omfattas av avtalet. Dubbelbeskattning av t.ex. privatfastighet som en i Sverige bosatt person innehar i Mauritius kan dock undanröjas med tillämpning av lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt. Art. 23 (Förbud mot diskriminering) tillämpas på skatter av varje slag och beskaffenhet.

1.4.3 Definitioner m.m.

Allmänna definitioner

Art. 3 innehåller definitioner av vissa uttryck som förekommer i avtalet. Innehållet i artikeln överensstämmer i huvudsak med innehållet i OECD:s modellavtal, dock att uttrycket "skatt" har definierats här (punkt 1 j). Definitionen av "internationell trafik" (punkt 1 h) har fått en i förhållande till modellavtalet något avvikande utformning med anledning av att hemviststat valts som kriterium vid bestämmandet av vilken stat som skall ha beskattningsrätten till inkomst av internationell trafik, se art. 8 punkt 1. Definitioner förekommer även i andra artiklar t.ex. art. 10, 11 och 12, där den inkomst som behandlas i resp. artikel definieras.

"Inkomst" innefattar "realisationsvinst"

Avtalet avser att undvika dubbelbeskattning och förhindra skatteflykt beträffande såväl skatter på inkomst som realisationsvinst. Även om "realisationsvinst" inte alltid uttryckligen anges är de avtalsslutande staterna emellertid överens om att "inkomst"/ "income" i tillämpliga delar också innefattar realisationsvinst, jfr RÅ 1987 ref 162.

RSV:s kommentar

För förståelsen av de i punkt 1 g definierade uttrycken "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i annan avtalsslutande stat" är RÅ 1991 not 228 av intresse. I detta avgörande sägs nämligen att uttrycket "ett företag" innefattar fysisk eller juridisk person som bedriver rörelse. Detta innebär att om en fysisk person med hemvist i Sverige bedriver rörelse i Mauritius så är denna fysiska person vid tillämpningen av avtalet att anse som "ett företag i Sverige".

Prop. 1992/93:24 s. 42

Tolkning av avtal

När det gäller tolkning av dubbelbeskattningsavtal och då bl.a. den i art. 3 punkt 2 intagna bestämmelsen får jag hänvisa till vad som anförts i propositionen om dubbelbeskattningsavtal mellan de nordiska länderna (prop. 1989/90:33 s. 42 ff.).

RSV:s kommentar

Se skatteavtalet med Estland

I prop. 1992/93:177 s. 51 har departementschefen - såvitt avser tolkning av skatteavtal - även hänvisat till Riksskatteverkets Handledning för internationell beskattning och Sveriges bidrag till IFA-kongressen i Florens i oktober 1993. Departementschefen framhöll att Wienkonventionen om traktaträtten tillhandahåller regler för tolkning av avtal vid tvist mellan parterna, dvs. staterna, om avta-

lets innebörd. Däremot reglerar konventionen inte - beträffande dubbelbeskattningsavtal - förhållandet mellan skattskyldiga och staten. I propositionen uttalas också att dubbelbeskattningsavtal i princip skall tolkas som annan svensk skattelagstiftning, dvs. enligt sin ordalydelse och med stöd av offentliga förarbeten.

Prop. 1992/93:24 s. 42

Hemvistreglerna

**Uttrycken
"bosatt" och "hemvist"**

Art. 4 innehåller regler som avser att fastställa var en person skall anses ha *hemvist* vid tillämpningen av avtalet. Artikelns överensstämmelse, förutom vad avser de i punkt 1 b intagna bestämmelserna rörande handelsbolag och dödsbon, med motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal.

Hemvistreglerna i avtalet har inte någon betydelse för var en person skall anses vara bosatt enligt intern skattelagstiftning, utan reglerar endast frågan om hemvist vid tillämpning av avtalet. Det angivna innebär att avtalets hemvistregler saknar relevans bl.a. då det gäller att avgöra huruvida utdelning från svenska bolag skall beläggas med kupongskatt. Utdelning från svenskt bolag till en fysisk person som i skattehänseende anses bosatt i Sverige enligt intern svensk skattelagstiftning, men som har hemvist i ett annat land enligt ett dubbelbeskattningsavtal, skall således inte beläggas med kupongskatt.

Prop. 1992/93:24 s. 43

Dubbelt hemvist

Punkterna 2 och 3 reglerar s.k. dubbel bosättning, dvs. fall där den skattskyldige enligt svenska regler för beskattning anses bosatt i Sverige och enligt reglerna för beskattning i Mauritius anses bosatt i Mauritius. Vid tillämpningen av avtalet skall i sådana fall den skattskyldige anses ha hemvist endast i den avtalsslutande stat i vilken han har hemvist enligt avtalet. En person som anses bosatt i såväl Sverige som Mauritius enligt resp. stats interna lagstiftning, men som vid tillämpningen av avtalet anses ha hemvist i Mauritius skall således i fråga om de inkomster till vilka Sverige har beskattningsrätten enligt avtalet, vid taxeringen i Sverige beskattas enligt de regler som gäller för här bosatta, vilket medför rätt att erhålla t.ex. grundavdrag och allmänna avdrag.

Fast driftställe

Art. 5 definierar "*fast driftställe*". Uttrycket har i förevarande avtal fått ett något annat innehåll än det har i OECD:s och FN:s modellavtal. Detta gäller bl.a. bestämmelserna i punkt 2 f, h och i. Det skall framhållas att punkt 2 endast innehåller en uppräkningslista — på intet sätt uttömmande — av exempel, som vart och ett kan utgöra fast driftställe. Dessa exempel bör läsas mot bakgrund av den allmänna definitionen i punkt 1. De uttryck som räknas upp i punkt 2 "plats för företagsledning", "filial", "kontor" osv. bör därför tolkas på sådant sätt att dessa platser för affärsverksamhet utgör fasta driftställen endast om de uppfyller villkoren i punkt 1. I punkt 4 anges vissa aktiviteter som trots att de bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet ändå inte skall anses bedrivna från

fast driftställe. Det kan noteras att skillnaden mellan punkt 4 b och punkt 5 b är att personen i fråga i sistnämnda fall regelmässigt innehar varulager från vilket han regelbundet levererar varor, vilket medför att fast driftställe konstitueras. I punkt 4 e anges "vetenskaplig forskning" som exempel på sådan verksamhet av förberedande och biträdande art som inte konstituerar fast driftställe. Enligt normalt språkbruk torde vetenskaplig forskning inte utgöra verksamhet av förberedande eller biträdande art, men i avtalet har parterna kommit överens om detta. Bestämmelserna om "fast driftställe" i svensk lagstiftning finns i punkt 3 av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370), KL.

För att ett företag i Mauritius skall kunna beskattas för inkomst av rörelse från fast driftställe i Sverige enligt art. 7 i avtalet krävs att sådant driftställe föreligger enligt avtalet. Givetvis förutsätter detta att skattskyldighet föreligger även enligt svensk skattelagstiftning (jfr 2 § i den föreslagna lagen om dubbelbeskattningsavtal med Mauritius). I de flesta fall torde fast driftställe i den angivna situationen föreligga även enligt bestämmelserna i KL.

1.4.4 Avtalets beskattningsregler

Art. 6—21 innehåller avtalets regler om fördelning av beskattningsrätten till olika inkomster. Avtalets uppdelning i olika inkomster har endast betydelse för tillämpningen av avtalet och således inte vid bestämmandet av till vilket inkomstslag och vilken förvärvskälla inkomsten skall hänföras enligt svensk intern skattelagstiftning. När beskattningsrätten väl fördelats sker beskattning i Sverige enligt svensk lagstiftning. Har rätten att beskatta viss inkomst i Sverige inskränkts genom avtal måste denna begränsning iakttas.

I de fall en inkomst "får beskattas" i en avtalsslutande stat enligt bestämmelserna i art. 6—21, innebär detta inte att den andra staten fråntagits rätten att beskatta inkomsten. Beskattning får i sådana fall ske även i den andra staten (normalt hemviststaten), om det är möjligt enligt dess interna skattelagstiftning, men den dubbelbeskattning som uppkommer måste i sådana fall undanröjas (görs normalt av hemviststaten). Hur undanröjande av dubbelbeskattning sker framgår av art. 22.

**Prop. 1992/93:24 s.
44**

**Uttrycket "får
beskattas"**

Fast egendom

Inkomst av *fast egendom* får enligt art. 6 beskattas i den stat där egendomen är belägen. Enligt 21 och 22 §§ KL beskattas inkomst som härrör från fastighet i vissa fall som inkomst av näringsverksamhet. Vid tillämpning av avtalet bestäms dock rätten att beskatta inkomst av fastighet med utgångspunkt i art. 6, dvs. den stat i vilken fastigheten är belägen får beskatta inkomsten. Detta hindrar dock inte Sverige från att beskatta inkomsten som inkomst av

näringsverksamhet vid taxeringen här. Royalty från fast egendom eller för nyttjande av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång behandlas också som inkomst av fast egendom vid tillämpningen av avtalet. Annan royalty beskattas enligt art. 12. Inkomst som förvärfvas av företag som bedriver jordbruk, skogsbruk eller plantageverksamhet behandlas i enlighet med bestämmelserna för inkomst av rörelse i art. 7 (art. 6 punkt 5).

RSV:s kommentar

Som framgår av punkt 1 är bestämmelserna i denna artikel endast tillämpliga då den fasta egendomen är belägen i en avtalsslutande stat och ägaren har hemvist i den andra avtalsslutande staten. Om den fasta egendomen är belägen i den stat där ägaren har hemvist eller i tredje stat är inte denna artikel utan artikel 21 (annan inkomst) tillämplig.

Prop. 1992/92:24 s. 44

Art. 7 innehåller regler om beskattning av rörelseinkomst. Sådan inkomst beskattas enligt huvudregeln i punkt 1 endast i den stat där företaget är hemmahörande. Om företaget bedriver rörelse från fast driftställe i den andra staten, får emellertid inkomst som är hänförlig till driftstället beskattas i denna stat.

Inkomst av rörelse

Om ett företag hemmahörande i Mauritius bedriver rörelse i Sverige från fast driftställe här, skall vid inkomstberäkningen i första hand tillämpas svenska regler men beräkningen får inte stå i strid med bestämmelserna i detta avtal.

Vid bestämmandet av fördelningen av inkomster mellan fast driftställe och huvudkontor skall arm's length-principen användas, dvs. till det fasta driftstället skall hänföras den inkomst som detta driftställe skulle ha förvärvat om det — i stället för att avsluta affärer med huvudkontoret — hade avslutat affärer med ett helt fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och avslutat affärer på normala marknadsmässiga villkor (punkt 2).

Punkt 3 innehåller vissa regler för hur utgifter som uppkommit för ett fast driftställe skall behandlas. Därvid klargörs att t.ex. allmänna förvaltningskostnader som uppkommit hos företagets huvudkontor för ett fast driftställe är en utgift som får dras av hos det fasta driftstället.

Ingår i inkomst av rörelse inkomster som behandlas särskilt i andra artiklar i detta avtal regleras beskattningsrätten till dessa inkomster i de särskilda artiklarna (art. 7 punkt 7).

RSV:s kommentar

Observera att inkomst som förvärfvas av företag som bedriver jordbruk, skogsbruk eller plantageverksamhet enligt art. 6 punkt 5 omfattas av bestämmelserna i denna artikel.

RSV:s kommentar

Begreppet "inkomst av rörelse" i denna artikel överensstämmer inte med begreppet "inkomst av näringsverksamhet" i intern rätt. Som framgår av punkt 7 är inte denna artikel tillämplig på inkomster som behandlas särskilt i andra artiklar. Om t.ex. ett svenskt AB erhåller utdelning, ränta, royalty eller reavinst från Mauritius är inte denna artikel tillämplig på dessa inkomster. Vid beskattningen i Sverige utgör dock dessa inkomster inkomst av näringsverksamhet.

Prop. 1992/93:24 s. 44

Sjöfart, luftfart

Art. 8 behandlar beskattning av inkomst av rörelse i form av sjöfart och luftfart i internationell trafik. Sådana inkomster beskattas enligt punkt 1 endast i den stat där det företag som bedriver angiven verksamhet har hemvist. De särskilda reglerna för SAS i punkt 2 innebär att avtalet endast reglerar beskattningen av den del av SAS' inkomst som är hänförlig till den svenske delägaren.

Prop. 1992/93:24 s. 45

Företag med intressegemenskap

Art. 9 innehåller sedvanliga regler om omräkning av inkomst vid obehörig vinstöverföring mellan företag med intressegemenskap. De i punkt 1 angivna reglerna innebär givetvis inte någon begränsning av en avtalsslutande stats rätt att enligt intern lagstiftning vidta omräkning av ett företags resultat utan anger endast i vilka fall den i punkt 2 angivna justeringen är avsedd att göras.

Utdelning

Definitionen avser endast art. 10

Art. 10 behandlar beskattningen av *utdelningsinkomster*. Definitionen av uttrycket "utdelning", som återfinns i punkt 3, överensstämmer i huvudsak med den i OECD:s modellavtal. Definitionen gäller som brukligt endast vid tillämpning av art. 10. Om uttrycket förekommer i andra artiklar kan det ha en annan betydelse. För att utdelning från bolag i Mauritius skall vara skattefri för ett svenskt bolag, krävs exempelvis att fråga är om utdelning enligt svensk skattelagstiftning. Art. 10 eller motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal kan således inte användas för att avgöra innebörden av uttrycket i andra sammanhang.

Uttrycket "mottagaren har rätt till utdelningen"

Enligt punkt 2 får utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, beskattas även i den stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist (källstaten). Skatten får dock enligt punkt 2 a inte överstiga 5 % av utdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som direkt innehar minst 10 % av det utbetalande bolagets kapital. I övriga fall får skatten inte överstiga 15 % av utdelningens bruttobelopp (punkt 2 b). De nu redovisade begränsningarna i källstatens beskattningsrätt gäller endast då "mottagaren har rätt till utdelningen". Av detta villkor, vilket även uppställs i fråga om ränta (art. 11 punkt 2), och royalty (art. 12 punkt 2), följer att den angivna begränsningen av skatten i källstaten inte gäller när en mellanhand, exempelvis en representant eller en ställföreträdare, sätts in mellan

inkomsttagaren och utbetalaren. Villkoret tar sikte på fall där den som har rätt till utdelningen inte har hemvist i den andra avtalsslutande staten.

I vissa fall skall rätten att beskatta utdelning fördelas med tillämpning av avtalets regler för beskattning av inkomst av rörelse eller av självständig yrkesutövning. Dessa fall anges i punkt 4.

Punkt 5 innehåller förbud mot s.k. extra-territoriell beskattning av utdelning (beträffande detta slag av beskattning se punkterna 33—39 i kommentaren till art. 10 punkt 5 i OECD:s modellavtal).

RSV:s kommentar

Bestämmelserna i denna artikel är inte tillämpliga på utdelning från bolag med hemvist i tredje stat eller då det utdelande bolaget och mottagaren av utdelningen har hemvist i samma stat. I nu angivna fall tillämpas i stället bestämmelserna i artikel 21 (annan inkomst). Inte heller är begränsningsreglerna i denna artikel tillämpliga på utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat om utdelningen är hänförlig till ett fast driftställe eller en stadigvarande anordning som det mottagande företaget har i den avtalsslutande stat där det utdelande bolaget har hemvist. Beskattningen i källstaten skall i sådant fall ske i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 eller artikel 14. Jfr punkterna 30 och 31 i kommentaren till artikel 10 i OECD:s modellavtal. Observera också att artikeln inte innehåller några bestämmelser om hur beskattningen i källstaten skall ske. Det står således källstaten fritt att tillämpa sin egen lagstiftning och att ta ut skatten t.ex. genom avdrag vid källan eller genom taxering. Huruvida Sverige såsom källstat skall ta ut kupongskatt på utdelning eller inkomstbeskatta den enligt SIL är således något som skall bedömas med utgångspunkt i intern svensk lagstiftning. Avtalets hemvistregler har alltså inte någon betydelse vid denna bedömning.

Prop. 1992/93:24 s. 45

I art. 22 redogörs för de bestämmelser som reglerar skattskyldigheten för svenska bolag för mottagen utdelning från bolag i Mauritius, se avsnitt 1.4.5.2.

Ränta

Art. 11 behandlar ränta. Enligt punkt 1 får ränta beskattas i den stat där mottagaren har hemvist. Vad som här menas med ränta framgår av punkt 4 (jfr vad som angetts beträffande utdelning under art. 10). Även källstaten får enligt punkt 2 beskatta ränta, men skatten får i sådant fall inte överstiga 15 % av räntans bruttobelopp. Undantag från sådan beskattningsrätt görs dock i punkt 3 i vissa fall, bl.a. när den som har rätt till räntan är en bank som bedriver "verklig bankverksamhet" och som har hemvist i den andra staten. Med "verklig bankverksamhet" avses för svensk del sådan verksamhet som faller in under bestämmelserna i bankrörelselagen

Uttrycket "verklig bankverksamhet".

**Prop. 1992/93:24 s.
46**

(1987:617), bankaktiebolagslagen (1987:618), sparbankslagen (1987:619) och föreningsbankslagen (1987:620).

Bestämmelserna i punkterna 1, 2 och 3 tillämpas inte i de fall som avses i punkt 5, dvs. då räntan är hänförlig till fordran som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den som har rätt till räntan har i den andra avtalsslutande staten. I sådant fall skall beskattningsrätten till räntan i stället fördelas med tillämpning av art. 7 resp. art. 14 som behandlar inkomst av rörelse resp. självständig yrkesutövning. Enligt svensk intern skattelagstiftning utgör såväl inkomst av rörelse som inkomst av självständig yrkesutövning i allmänhet inkomst av näringsverksamhet. Den här beskrivna beskattningsrätten för källstaten kan bli tillämplig i Sverige — i de fall bosättning i Sverige enligt interna beskattningsregler inte föreligger — endast om räntan enligt punkt 2 av anvisningarna till 22 § KL skall hänföras till intäkt av näringsverksamhet. Dessutom fordras att fast driftställe föreligger enligt intern svensk rätt eller att inkomsten hänför sig till här belägen fastighet (53 § 1 mom. a KL och 6 § 1 mom. lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt, SIL).

RSV:s kommentar

Artikel 11 behandlar endast ränta som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten. Artikeln är inte tillämplig i fråga om ränta som har källa i tredje stat eller på ränta från en avtalsslutande stat som betalas till en person med hemvist eller till fast driftställe i denna stat. I sådana fall tillämpas i stället bestämmelserna om annan inkomst i artikel 21 eller inkomst av rörelse i artikel 7.

**Prop. 1992/93:24 s.
46**

Royalty

Royalty som avses i art. 12 punkt 3 och som härrör från en avtalsslutande stat (källstaten) och betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får enligt punkt 1 beskattas i denna andra stat. Definitionen av uttrycket "royalty" (jfr vad som angetts beträffande utdelning under art.10, samma princip gäller också för royalty) omfattar i likhet med nuvarande lydelse av OECD:s modellavtal inte leasingavgifter och andra ersättningar för rätten att nyttja lös egendom. I fråga om sådana avgifter och ersättningar skall i stället bestämmelserna i art. 7 (Inkomst av rörelse) tillämpas. Enligt punkt 2 får också källstaten ta ut skatt på royaltybetalningar men denna skatt får inte överstiga 15 % av royaltyns bruttobelopp om mottagaren har rätt till royaltyn. Royalty som utbetalas från Sverige till person med hemvist i Mauritius får således beskattas här, men skatten får inte överstiga 15 % av royaltyns bruttobelopp.

Från de redovisade bestämmelserna i punkterna 1 och 2 görs i punkt 4 undantag för sådana fall då den rättighet eller egendom för

vilken royaltyn betalas, har verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som den som har rätt till royaltyn har i den andra avtalsslutande staten. I sådant fall fördelas beskattningsrätten till royaltyn mellan staterna med tillämpning av bestämmelserna i art. 7 resp. art. 14 som behandlar inkomst av rörelse resp. självständig yrkesutövning.

Det kan noteras att punkt 7 innehåller en "mest gynnad nation-bestämmelse" av innehåll att en lägre skattesats än den nu föreskrivna kan komma att tillämpas om Mauritius i ett framtida avtal, med en annan OECD-stat än Sverige, avtalar en lägre skattesats än 15 %.

RSV:s kommentar

Artikel 12 behandlar endast royalty som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten. Artikeln är således inte tillämplig i fråga om royalty som har källa i tredje stat eller på royalty från en avtalsslutande stat som betalas till en person med hemvist eller till fast driftställe i denna stat. I sådana fall tillämpas i stället bestämmelserna om annan inkomst i artikel 21 eller inkomst av rörelse i artikel 7.

Realisationsvinst

Art. 13 behandlar beskattning av *realisationsvinst*. Bestämmelserna i punkterna 1–4 överensstämmer med motsvarande bestämmelser i OECD:s modellavtal, dock att vinst vid avyttring av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik resp. lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg enligt punkt 3 endast skall beskattas i den stat där personen i fråga har hemvist. I punkt 5 återfinns en bestämmelse som möjliggör för Sverige att beskatta fysisk person för realisationsvinster som härrör från överlåtelse av varje slag av egendom som uppbärs under tio år efter det att personen i fråga upphört att ha hemvist i Sverige. Denna bestämmelse har tillkommit bl.a. mot bakgrund av att Mauritius i regel inte beskattar realisationsvinster, se under avsnitt 1.3.1.2.

Prop. 1992/93:24 s. 47

RSV:s kommentar

Definitionen av uttrycket "fast egendom" i artikel 6 punkt 2 b omfattar nyttjanderätt till fast egendom och således bl.a. svenska bostadsrätter. Detta innebär att Sverige kan beskatta realisationsvinst som uppkommer då en person med hemvist i Mauritius avyttrar en svensk bostadsrätt (jfr RÅ 1989 ref. 37).

Prop. 1992/93:24 s. 47

Självständig yrkesutövning

Enligt art. 14 beskattas inkomst av *fritt yrke* eller annan självständig verksamhet i regel endast där yrkesutövaren har hemvist. Utövas verksamheten från en stadigvarande anordning i den andra staten som regelmässigt står till hans förfogande eller om personen i fråga vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod får dock inkomsten även beskattas i verksam-

Uttrycket "fritt yrke"	hetsstaten. Den del av inkomsten som i sådana fall får beskattas i verksamhetsstaten är dock begränsad till vad som är hänförligt till den stadigvarande anordningen där resp. till vad som förvärvas genom den i verksamhetsstaten bedrivna verksamheten. Innebörden av uttrycket "fritt yrke" belyses i punkt 2 med några typiska exempel. Denna uppräkningslista är endast förklarande och inte uttömmande. Det bör observeras att denna artikel behandlar "fritt yrke samt annan verksamhet av självständig karaktär". Artikeln skall sålunda inte tillämpas när fråga är om anställning, t.ex. läkare som tjänstgör som anställd tjänsteläkare eller ingenjör som är anställd i ett av honom ägt aktiebolag. Artikeln är inte heller tillämplig på sådan självständig verksamhet som artister eller idrottsmän utövar, utan deras verksamhet omfattas av art. 17.
Enskild tjänst	Art. 15 behandlar beskattning av <i>enskild tjänst</i>. Punkt 1 innebär att sådan inkomst i princip beskattas i den stat där arbetet utförs. Undantag från denna regel gäller vid viss korttidsanställning under de förutsättningar som anges i punkt 2. I sådana fall sker beskattning endast i inkomsttagarens hemviststat. I punkt 3 har intagits särskilda regler om beskattning av arbete ombord på skepp eller luftfartyg i internationell trafik.
RSV:s kommentar	<i>Enligt punkt 5 i kommentaren till artikel 15 i OECD:s modellavtal från år 1992 skall man vid beräkningen av antalet dagar i arbetsstaten endast ta med de dagar som arbetstagaren i fråga rent faktiskt befunnit sig i arbetsstaten. Del av dag räknas som hel dag. I vistelsetiden inräknas ankomstdag, avresedag och andra dagar som tillbringas i arbetsstaten, inklusive lördagar och söndagar samt helgdagar, semestrar och sjukdagar. Vid beräkningen skall däremot inte mellanlandningar eller genomresa vid transport mellan två andra länder tas med. Viss flexibilitet är godtagbar i fråga om semester som tillbringas i arbetsstaten och som normalt skall ingå. Inte heller inräknas sådana dagar som den skattskyldige tillbringar i arbetsstaten p.g.a. akut sjukdom eller olycksfall som inträffar när han står i begrepp att återvända till bosättningslandet.</i>
Prop. 1992/93:24 s. 47 RSV:s kommentar Styrelsearvoden	Styrelsearvoden och annan liknande ersättning får enligt art. 16 beskattas i den stat där bolaget i fråga har hemvist. <i>Enligt reglerna i SINK äger Sverige beskatta styrelsearvoden som svenska bolag betalar till i utlandet bosatt styrelseledamot oavsett om denne bevisat mötet eller inte.</i>
Prop. 1992/93:24 s. 47	Beskattning av inkomst som artister och idrottsmän uppbär genom sin verksamhet regleras i art. 17. Sådan inkomst får beskattas i den stat där verksamheten utövas (punkt 1). Detta gäller oavsett om inkomsten förvärvas under utövande av fritt yrke eller enskild tjänst. Enligt punkt 2 får inkomsten beskattas i den stat där artisten eller idrottsmannen utövar verksamheten, även om ersättningen
Artister och idrottsmän	

utbetalas till en annan person (t.ex. arbetsgivare hos vilken artisten eller idrottsmannen är anställd) än artisten eller idrottsmannen själv. Enligt punkt 3 undantas från beskattning i verksamhetsstaten dock inkomst som en artist eller idrottsman förvärvar genom sin personliga verksamhet, om verksamheten utförs inom ramen för ett besök som huvudsakligen finansieras genom allmänna medel från den andra avtalsslutande staten, något av dess organ, lokala myndigheter eller offentliga institutioner.

RSV:s kommentar

I utlandet bosatta artister och idrottsmän samt i utlandet hemma-hörande artistföretag och arrangörer beskattas i Sverige enligt reglerna i LSI. Beskattningsmyndighet är i dessa fall Särskilda skattekontoret i Kopparbergs län, 771 83 Ludvika.

Pension, livränta m.m.

Art. 18 behandlar beskattning av *pension, livränta och liknande ersättningar*. Sådan pension som betalas av eller från fonder inrättade av en avtalsslutande stat eller dess lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i den statens eller dess lokala myndigheters tjänst omfattas dock inte av denna artikel, utan av art. 19 punkt 2. I fråga om sådan i art. 18 behandlad ersättning får den beskattas i den avtalsslutande stat från vilken den härrör.

Prop. 1992/93:24 s. 48

Offentlig tjänst

- lön m.m.

- pension

Inkomst av *offentlig tjänst* — med undantag för pension — beskattas enligt art. 19 i regel endast i den stat som betalar ut inkomsten i fråga (punkt 1 a). Under vissa i punkt 1 b angivna förutsättningar beskattas dock sådan ersättning endast i inkomsttagarens hemviststat. I punkt 2 finns bestämmelser rörande beskattning av pension på grund av tidigare offentlig tjänst. Sådan pension beskattas endast i källstaten (punkt 2 a), om inte personen i fråga har hemvist och är medborgare i den andra staten (punkt 2 b). I sådana fall sker beskattning endast i hemviststaten. Enligt punkt 3 beskattas i vissa fall ersättning av offentlig tjänst enligt reglerna i art. 15 (Enskild tjänst), art. 16 (Styrelsearvoden etc.) resp. art. 18 (Pension m.m.).

Studerande m.fl.

Art. 20 innehåller regler för *studerande och affärspraktikanter*.

Annan inkomst

Inkomst som inte behandlas särskilt i art. 6—20 beskattas enligt art. 21 (*Annan inkomst*) endast i inkomsttagarens hemviststat. Detta gäller t.ex. inkomst från en tredje stat. Undantag från denna regel gäller i de fall som anges i punkt 2.

1.4.5 Metoder för undanröjande av dubbelbeskattning

1.4.5.1 Allmänt

Metodartikeln

Bestämmelserna om undanröjande av dubbelbeskattning finns i *art. 22*. Sverige tillämpar enligt punkt 3 a avräkning av skatt ("credit of tax") som huvudmetod för att undvika dubbelbeskattning. Det samma gäller för Mauritius (punkt 2 a).

Avräkningsmetoden

Innebörden av avräkningsmetoden är att en person med hemvist i den ena staten taxeras där även för sådan inkomst som enligt avtalet får beskattas i den andra staten. Den uträknade skatten minskas därefter i princip med den skatt som enligt avtalet har tagits ut i den andra staten. Vid avräkning av skatt på inkomst i Sverige tillämpas bestämmelserna i lagen (1986:468) om avräkning av utländsk skatt. Därvid beräknas svensk inkomstskatt på inkomsten på vanligt sätt.

Matching credit

I likhet med de flesta andra avtal med utvecklingsländer innehåller detta avtal regler om avräkning i vissa fall i Sverige av högre skattebelopp än som faktiskt erlagts i den andra staten, s.k. matching credit. Bestämmelserna återfinns i punkt 3 d - f. De i punkten d intagna bestämmelserna skall dock inte tillämpas beträffande en bestämmelse om skattelättnad som ändrats efter det att detta avtal undertecknats om ändringen är att anse som väsentlig. Bestämmelserna skall tillämpas t.o.m. den 31 december år 2002. Efter utgången av denna tidsperiod skall de behöriga myndigheterna överlägga med varandra för att bestämma om de skall tillämpas även efter denna tidpunkt. Förslag om sådan förlängning kommer, om sådan överenskommelse träffas, att i överensstämmelse med vad riksdagen med anledning av motion 1988/89:Sk35 givit regeringen till känna (SkU25), föreläggas riksdagen för godkännande.

Prop. 1992/93:24 s. 49

1.4.5.2 Skattefrihet för utdelning från bolag i Mauritius till svenskt bolag

Skattefrihet för utdelning

Punkt 3 c innehåller bestämmelser om skattefrihet för utdelning från bolag i Mauritius till svenskt bolag. Inledningsvis kan erinras om bestämmelserna om skattefrihet för utdelning från utländska dotterbolag i 7 § 8 mom. SIL. Skulle en tillämpning av SIL:s bestämmelser vara mer gynnsam, hindrar givetvis inte bestämmelserna i punkt 3 c att SIL:s bestämmelser tillämpas.

Villkoren för skattefrihet

Skattefrihet enligt punkt 3 c förutsätter att vissa villkor är uppfyllda. Först och främst gäller att utdelningen enligt svensk skattelagstiftning (jfr 7 § 8 mom. SIL) skulle ha varit undantagen från skatt om båda bolagen hade varit svenska. Vidare krävs att den vinst (vilken helt eller delvis kan bestå av utdelning) av vilken ut-

delningen betalas underkastats antingen den normala bolagsskatten i Mauritius eller, i Mauritius eller annan stat, en inkomstskatt jämförlig med den svenska skatt som skulle ha utgått om vinsten hade förvärvats av ett svenskt bolag eller att utdelningen betalas av inkomst som hade varit skattebefriad i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolag med hemvist i Sverige. Enligt punkt d inbegrips t.o.m. den 31 december år 2002 (punkt e) i det i punkt c använda uttrycket "den normala bolagsskatten i Mauritius", skatt som i Mauritius skulle ha erlagts om inte skattebefrielse eller skattenedsättning medgivits enligt vissa i punkterna d–f närmare angivna investeringsfrämjande bestämmelser i den interna lagstiftningen i Mauritius. Avsikten är givetvis att skattefrihet skall medges endast i de fall befrielsen eller nedsättningen gjorts i syfte att befärja ekonomisk utveckling i Mauritius. För att säkerställa att så är fallet föreskrivs i punkt f att hänsyn endast skall tas till sådana fall som behörig myndighet i Mauritius intygat är av detta slag.

De alternativa villkoren

Beträffande den närmare innebörden av de alternativa villkoren i punkt c för att utdelning skall vara undantagen från beskattning i Sverige vill jag göra följande förtydligande. Det i punkt c 1 upställda alternativa villkoret, att utdelning skall vara undantagen från beskattning i Sverige om den bakomliggande vinsten underkastats den normala bolagsskatten i Mauritius eller, i Mauritius eller annan stat, en inkomstskatt jämförlig med den svenska skatt som skulle ha utgått om vinsten hade förvärvats av ett svenskt bolag, kan belysas med följande exempel.

Exempel

Ett bolag hemmahörande i Mauritius har under ett visst år haft en sammanlagd vinst på Rs 1 000 000. Av denna vinst har Rs 500 000 i någon stat underkastats en enligt avtalet godtagbar beskattning medan resterande Rs 500 000 är obeskattade. Under angivna förhållanden kan Rs 500 000 tas hem till Sverige i form av skattefri utdelning, eftersom de första 500 000 som delas ut anses ha underkastats en godtagbar beskattning. Skulle hela årsvinsten tas hem till Sverige innebär detta att hälften enligt avtalet är att anse som skattefri utdelning och att hälften i princip skall beläggas med svensk inkomstskatt. Jag vill i detta sammanhang framhålla att då det i punkt c 1 talas om den normala bolagsskatten i Mauritius så skall denna jämförelse regelmässigt göras med utgångspunkt i det fall då Mauritius tar ut full bolagsskatt och självfallet inte med de fall då skattebefrielse eller skattenedsättning medgivits enligt investeringsfrämjande eller andra motsvarande bestämmelser i den interna lagstiftningen i Mauritius (jag bortser nu från

Prop. 1992/93:24 s. 50

det undantag som tidigare behandlats och som gäller till år 2002). Villkoret att en därmed jämförlig inkomstskatt skall ha uttagits på den bakomliggande vinsten, tar sikte på inkomstbeskattning som skett i såväl stater med vilka Sverige har dubbelbeskattningsavtal som stater med vilka Sverige inte har något sådant avtal.

Utdelning som härrör från tredje stat

Beträffande det i punkt c 2 uppställda villkoret för att utdelning skall undantas från svensk inkomstbeskattning kan inledningsvis konstateras att detta villkor är helt fristående från det i punkt c 1. För att skattefrihet för mottagen utdelning skall föreligga i Sverige uppställs således vid tillämpning av punkt c 2 inget krav på att den bakomliggande vinsten skall ha underkastats den normala bolagskatten i Mauritius eller, i Mauritius eller annan stat, en med svensk inkomstskatt jämförlig skatt. För att villkoret skall vara uppfyllt krävs däremot att den utdelning som bolaget i Mauritius utbetalar, betalas av inkomst som hade varit skattebefriad i Sverige om den hade förvärvats direkt av bolag med hemvist i Sverige. Bestämmelsen tar sikte på inkomst, t.ex. utdelningar, som härrör från tredje stat och som skulle ha varit undantagen från svensk beskattning, exempelvis genom bestämmelser i ett dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och denna tredje stat, om de hade förvärvats direkt av det svenska bolaget. Villkor motsvarande de nu behandlade återfinns i en rad andra svenska dubbelbeskattningsavtal. Uttrycket "utöver" i punkt c 2 har tillkommit för att markera att det inte finns något hinder mot att utdelning för att vara skattefri är "blandad", dvs. vid ett och samma utdelningstillfälle består av såväl utdelning enligt punkt c 1 som c 2.

Uttrycket "utöver"

1.4.6 Särskilda bestämmelser

Förbud mot diskriminering

I art. 23 återfinns bestämmelser om förbud i vissa fall mot *diskriminering* vid beskattningen. Det kan observeras att punkt 3 innehåller en bestämmelse som ger Mauritius rätt att tillämpa sina interna regler för att i vissa fall vägra avdrag med avseende på ränta som betalas till person som inte har hemvist i Mauritius och som inte är skattskyldig för räntebeloppet. Fallen tar sikte på betalningar som avviker från arm's length-principen.

Förfarandet vid *ömsesidig överenskommelse* regleras i art. 24 och bestämmelserna om *utbyte av upplysningar* finns i art. 25.

RSV:s kommentar

Enligt 4 § lagen (1990:314) om *ömsesidig handräckning i skatteärenden* skall handräckning med annan avtalsslutande stat ske via Riksskatteverket. Enligt 3 § förordningen (1990:320) om *ömsesidig handräckning i skatteärenden* skall vidare en svensk myndighet som vid utredning i ett svenskt skatteärende finner uppgift som kan

antas beröra något skatteärende i en främmande stat snarast anmäla detta till RSV.

Diplomater m.fl.

I art. 26 finns vissa föreskrifter beträffande *diplomatiska företrädare* och konsulära tjänstemän. Beträffande den närmare innebörden av dessa bestämmelser hänvisas till kommentaren till art. 27 i OECD:s modellavtal.

1.4.7 Slutbestämmelser

Art. 27 och 28 innehåller bestämmelser om avtalets *ikraftträdande* och *upphörande*.

Ikraftträdande

Enligt art. 27 träder avtalet i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna. Avtalet tillämpas i Mauritius beträffande inkomst för taxeringsår som börjar den 1 juli eller senare, efter utgången av det år avtalet trädde i kraft. I Sverige tillämpas avtalet beträffande inkomst som förvärfvas den 1 januari eller senare, efter utgången av det år då avtalet trädde i kraft.

Upphörande

Avtalet kan enligt art. 28 sägas upp först sedan fem år förflutit sedan ikraftträdandet.

**Prop. 1992/93:24
s. 51**

1.5 Progressionsuppräknings

**Ej progressions-
uppräknings**

I fråga om inkomst som skall undantas från svensk skatt har Sverige enligt en progressionsregel i avtalet (art. 22 p. 3 b) rätt att höja skatteuttaget på denna persons övriga inkomster. Sverige har tidigare i förhållande till flera andra länder avstått från att utnyttja den möjlighet till progressionsuppräknings som ges i dubbelbeskattningsavtalen med länderna i fråga. Skälen härtill har bl.a. varit den minskade arbetsbördan för skattemyndigheterna och den förenkling av regelsystemet som ett avstående av progressionsuppräknings innebär. Dessa skäl motiverar även ett avstående av progressionsuppräknings i förhållande till Mauritius. Ytterligare en synpunkt är också att det bortfall av skatt som blir följd av en utebliven progressionsuppräknings torde vara försumbar från statsfinansiell synpunkt.